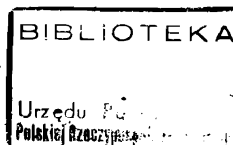

8 lutego 1927 r.

F23h 1/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4795.

Kl. 24 f 1.

Vojtech Seidner
(Brno, Czechosłowacja).

Ruszt.

Zgłoszono 19 maja 1923 r.
Udzielono 27 kwietnia 1926 r.

Jedną z najdotkliwszych wad rusztów płaskich stanowi to, że przedzierające się przez pionowe szczeliny rusztu powietrze przepływa najkrótszą drogą przez warstwę paliwa, wskutek czego powietrze nie miesza się dokładnie z paliwem, powodując powstawanie spiczastego kształtu płomienia oraz wydmuchując popiół.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi ruszt, wolny od wady powyższej, dzięki swoistemu urządzeniu szczelin powietrznych, przy którym powietrze do spalania dochodzi do paliwa pod kątem ostrym, przyczem dwa sąsiednie strumienie jego krzyżują się ze sobą, zapewniając jak najdokładniejsze mieszanie powietrza z paliwem i zapobiegając wadom wskazanym.

Istota wynalazku polega na tem, że

każda rusztowina składa się z dwu uzupełniających się części, rozdzielonych w kierunku podłużnym szczeliną posiadającą kształt linii łamanej, co umożliwia utworzenie pomyślnie rozmieszczonych i skierowanych na zmianę w strony przeciwnie szczelin powietrznych. Również i boki proste rusztowin wyposaża się w skośne szczeliny o nachyleniu przeciwnym, tak, że wszędzie powstają krzyżujące się strumienie, które spotykają się następnie ze sobą w paliwie i neutralizują swą chyżość, poczem dopiero mogą skutecznie odegrać rolę powietrza do spalania. Rozdzielcza powierzchnia środkowa jest pochyła względem poziomu, a obiedwie boczne powierzchnie płaskie podwójnej rusztowiny biegają pionowo.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok

boczny; fig. 2 — widok zgóry; fig. 3 — widok zdołu części rusztowiny, a fig. 4 — urządzenie do spalania różnych gatunków paliwa przy naturalnym ciągu komińowym.

Jak to wskazuje fig. 2, rusztowina składa się, stosownie do wynalazku z dwóch uzupełniających się ogniów A , które po złożeniu wytwarzają rusztowinę o obu bokach a podłużnych, pionowych. Biegająca pośrodku szczelina rozdzielcza ma kształt zygzakowaty i jest pochyłona.

Dwa sąsiadujące ze sobą kanały powietrzne b i c mają pochylenie odwrotne i są zakończone u góry małym okrągłym wyżłobieniem, rozszerzającym się stożkowo ku dołowi. Na bokach a znajdują się również kanały powietrzne o pochyłości odwrotnej, przyczem otwór dolny kanału jest okrągły, ku górze zaś kanał przybiera kształt normalnej szczeliny d prostopadłej do boku a . Szczelinie d , sięgającej głęboko w rusztowinę, odpowiada po stronie przeciwległej mniejsza szczelina d^1 , która po złożeniu rusztowin wytwarza z tamtą wspólny kanał powietrzny.

Szczeliny sąsiednie e i e^1 posiadają również nachylenia przeciwne i t. d.

Zaletą podobnego urządzenia polega nie tylko na tem, że powstają pochyłe i krzyżujące się strumienie powietrzne, lecz i na tem, że rusztowina składa się z dwu jednakowych części, co znacznie ułatwia wyrób, gdyż części składowe rusztowiny odlewają się bez jądra. Odlewanie rusztowin z podobnymi pochyłonemi szczelinami wewnętrznymi z jednej sztuki byłoby zupełnie niemożliwe.

Przy spalaniu paliwa drobnego rusztowiny należy zupełnie ze sobą zsunąć. Gdy zaś chodzi o spalanie paliwa grubego, natenczas rozstawia się rusztowiny w ten sposób, że w szczeliny $g - g^1$ i $f - f^1$ wstawia się rozporki h , co pozwala prowa-

dzić piec, posilkując się ciągiem naturalnym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ruszt z rusztowin złożonych z oddzielnych ogniów, znamieny tem, że każda rusztowina podzielona jest łamaną powierzchnią rozdzielczą, która zawiera osie dwu układów szczelin powietrznych, biegnących naprzemian w dwu wzajemnie przeciwległych kierunkach pochyłych, na dwa jednakowe ogniwa (A, A), w ten sposób, że jedno z nich uzupełnia ogniwo drugie, dzięki czemu przy złożeniu dwu jednakowych ogniów (A, A) łamanymi powierzchniami dzielczemi powstaje rusztowina, której pionowe płaszczyzny boczne (a, a) zawierają części szczelin powietrznych o osiach naprzemian pochyłych i pionowych.

2. Ruszt według zastrz. 1, znamieny tem, że szczeliny rusztowe pionowych płaszczyzn bocznych (a, a) posiadają w swej części dolnej okrągłe otwory, a w części przypadającej na płaszczyźnie roboczej rusztu przechodzą w szczelinę prostopadłą do płaszczyzny bocznej (A, A), podzieloną rzeczoną płaszczyzną niesymetrycznie w ten sposób, że jedna połowa otworów pionowej płaszczyzny stycznej (a, a) stanowi uzupełnienie drugiej połowy otworów tej samej pionowej płaszczyzny stycznej.

3. Ruszt według zastrz. 1, znamieny tem, że każda część rusztowiny (A, A) posiada na obu końcach i w obu płaszczyznach stycznych wręby ($f - g, f^1 - g^1$) do ustawiania w nie rozporek (h) w celu przekształcenia rusztu o rusztowinach zsuniętych na ruszt zwykły do spalania przy ciągu normalnym.

Vojtech Seidner.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

